

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

**„După cuvântul tău voi
arunca mreja.“**

(Luca 5. 5).

Sunt clipe în viața omului, când i se pare că trebuie să cadă în des-nădejde, pentru că orice efort spre bine, i se pare zădarnică. În greua cumpănă, în care ajungem atunci, când ni se pare că toate încercările le-am făcut, pentru scopul nostru, de multe ori noi oamenii, slabi și orbiți în necasul nesuccesului ne trântim de pământ uneltele fără de noroc ale meseriei noastre, nu odată însă chiar viața noastră.

Nefericiții cari ajung la acest sfârșit nu sunt obicinuiți să asculte un glas lăuntric, care pare că-i vorbește omului cumpănit, ca un bun prieten, ca un sfătuitor calm, și un frate adevărat. Dacă am asculta aceste șoapte care ne opresc mâna când vrem să trântim de pământ unealta noastră de lucru, care ne îmbrățișază ca o mamă când vrem să ridicăm armă ucigătoare împotriva trupului nostru, ori al altora, n'ar fi atâtea „tragedii“ pe care le citim zilnic în gazete.

Dacă nu este o nădejde în ajutorul lui Dumnezeu, atunci când

ni se pare mai mare mizeria noastră, rămâne înabușit glasul prietenului din sufletul nostru, și nu se aude din șogomotul pasiunilor și al mândrei.

Cel neobicinuit să se gândească la Dumnezeu, nu știe că celce îi grăiește în suflet, îndrumându-l spre bine, și picurându-i curajul pentru răbdare, este însuși Domnul!

Ce frumos ne arată Evanghelia de azi, cum apostolii necăjiți și aproape sperați de nesuccesul pescuitului de o noapte întreagă, ascultând de glasul lui Isus, au prins atâtea pește, încât li se rupeau mrejele. Ce mult ne place accentul de supunere al vocii lui Petru, deși a făcut atâtea încercări zadarnice! Rezultatul a fost uimitor. Ce mult ne place de sinceritatea Capului apostolilor, când cere să se depărteze Isus din corabie pentru că „om păcătos“ este!

A nădăjdii în ajutorul lui Dumnezeu când toate ni se par zadarnice, a recunoaște mărimea milei Lui, când ne simțim plini de păcate și nevrednici de ea, a asculta glasul Lui care ne îndeamnă spre calea binelui și a răbdării: aceasta este înțelepciunea creștinească chemată să ne mântuiască din primejdiile în care vrea să ne arunce nesocoteala și ușurătatea noastră.

Vizitație arhiepiscopială în Maramureș.

(Urmare.)

Ziua de Marți — 6 Septembrie — ră sare învălind totul cu raze toamnice. Norii cari amenințau peste noapte cu schimbarea vremii, s'au șters și seninul albastru al cerului umple inimile tuturor.

După obișnuita Liturghie de dimineață, la care au asistat și mai mulți ca Luni, primind sf. Cuminecătură din mâna Arhiepiscopului — plecăm spre cea mai apropiată parohie de pe șoseaua care șerpuește paralel cu Tisa — Iapa.

La orele 9 sosim sub poarta triumfală ridicată pe drumul comunal, unde primarul comunei în numele populației întregi urează bun sosir. După răspunsul Excelenței Sale urcăm la cimitir. În apropierea bisericii clădite în vârful unui deal — preotul Iuliu Rednic în numele parohiei își manifestă bucuria pentru vizita înaltă, dorind Excelenței Sale viață îndelungată.

Excelența Sa în răspunsul său își exprimă bucuria, că vede acest popor atât de mult încercat de diferitele secte ale pocăiților înșirat în jurul bisericii în număr atât de frumos. La aceasta biserică, clădită la înălțime, omul este mai aproape de cer. Apoi arată multele pericole, ce învoalvă situația apropiată a parohiei Iapa de oraș. Credincioșii să se gândească mult la mântuirea sufletului.

După vorbirea aceasta scurtă, în frunte cu frumoasa procesiune intrăm în Biserică. După adorație, Excelența Sa într-o preafrumoasă predică desvoalță mai pe larg marele subiect — mântuirea sufletului. Este înalt acest gând al mântuirii sufletelor, pentru care Isus 33 ani a stat pe pământ, acel Isus, care ne-a învățat, să zicem lui Dumnezeu „Tată.” pentru care Isus s'a restignit. Acesta este gândul pentru care Isus de 3 ori a căzut sub greutatea păcatelor noastre și care atât de splendid a triumfat în ziua învierii. Ferește pe credincioși de învățăturile acele, cari ar putea abate sufletele dela acest gând, — îi ferește de înrăurirea învățăturilor așa numiților pocăiți, folosindu-se de frumoasa asemănare cu neghina, care se samănă cu grâul și are flori mai frumoase decât boabele grâului și totuș nu este spre folos. Să

nu se amăgească cu învățăturile periculoase ale pocăiților, ci să primească sămânța cea adevărată sămănată în cei 3 ani de Isus și de cei ce au fost trimiși de El — apostolii și preoții. Cere mai multă alipire de Biserica lui Isus, care se manifestă în iubirea podoabei casei Domnului.

După frumoasa și instructiva predică, Excelența Sa împărtășește parohia în binecuvântarea sa arhiepiscopială.

După o scurtă vizită făcută la casa preotului Iuliu Rednic, plecăm spre Sarasău, vechiul leagăn al familiilor nobile: Mihalyi și Jurka. Frumoasa primire din aceasta parohie — teren al atâtor încercări de proselitism și atacuri ortodoxe — a impresionat mult pe Excelența Sa. Aceasta bucurie o și manifestă în răspunsul dat Dlui Iodi președintele Agrului local, care în numele acelei asociații l'a bineventat sub poarta frumos împodobită.

Incunjurat de mulțimea poporului, între cântări intonate de procesiune, în frunte cu prapori mergem către biserică. Este imposibil a nu remarca cele 8 fetițe îmbrăcate în costumul lor strămoșesc, cu cununite pe cap, care au făcut excorta cea mai apropiată a Excelenței Sale. E de notat, că vârsta lor a variat între 5—7 anișori.

În ușa bisericii Excelența Sa este întâmpinat de preotul local Eugen Dragoș și tatăl acestuia, veteranul protopop emerit din Vad Iuliu Dragoș îmbrăcați în odăjdii sfinte, dintre cari unul întinde sf. cruce, celalalt sf. Evanghelie.

Bineventează preotul local — Eugen Dragoș — arătând, că prin venirea Episcopului primește un nou sprijin în lupta ce o duce împotriva acelor, cari bazați pe un naționalism fals, seduc pe credincioși. Excelența Sa în răspunsul său indeamnă pe credincioși, ca toți să fie una și în frunte cu preotul lor rânduit să reziste tuturor tentativelor.

Intrăm în biserică, unde după obișnuita vizitare a sf. Sacrament și a odăjdiilor sfinte Excelența Sa predică despre sf. Treime. Taina este mare, însă cu cât pătrundem mai cu greu aceasta taină, cu atât mai mare este vrednicia de a o crede. Suntem latini de sânge, să fim latini și în credință. Cum sf. Apostol Pavel în conștiința darului, a cutezat să spună, așa zice și El, că „măcar inger s'ar pogori din cer să vestească alta

învățătură, să nu-i credeți." Aici, unde haina bisericii a fost ruptă, trebuie să se spună aceste cuvinte.

Biserica în conducătorii ei nu poate să greșască, pentru că Isus a spus, că se va ruga pentru ei, ca să nu greșască. Să căutăm obârșia noastră nu la Tari-grad, ci alt unde, în credința noastră. Biserica noastră dă liniște și mângâiere. Ori ce poate să fie mai liniștitor, ca darurile primite în sf. Taina a pocăinței, unde ne putem destăinui păcatele noastre cele mai chinuitoare, ne asigurăm liniștea sufletului, știind că am reprimat iubirea și iertarea greșelilor noastre.

Predica de o expunere foarte clară, cu siguranță a reușit să întărească pe cei buni și pe cei slabi să-i pumă pe gânduri. După binecuvântarea arhiepiscopului Excelența sa cercetează familia preotului local, apoi după o scurtă vizită la „curia boerească“ a Dlui G. Mihalyi (Dl. Fl. Jurka — la care încă să intenționa o vizită, n'a fost acasă) plecăm pe cea dintâie parohie ruteană: *Câmpulung la Tisa*.

Prima parohie ruteană cercetată de episcop român. Popor foarte mult și primire splendidă. Din portul sărbătoresc și din fața tuturor se citește dragostea față de Păstor.

În cinstea aceluia, care din înalta poruncă a marelui Pontifice a luat sub îngrijirea sa și poporul rutean din aceasta țară, fiii recunoscători au făcut o poartă triumfală superbă. Sub aceasta poartă vorbește întâi primarul Csetári. Apoi preotul reformat Nagy Endre vorbește către acela, care este chemat a provădui dragostea între oameni. Curatorul A. Havrics rusește spune „Osana celui ce vine întru numele Dlui.“ Pe urmă cantorul bisericesc, Bugocski Nicolae, românește bineventează pe păstorul cel mare. — Excelența Sa în cuvinte foarte calde mulțumește tuturor pentru iubirea arătată și macarcă nu știe rusește, totuș cu toată iubirea lui de părinte primește la sânul său pe fiii credincioși din aceasta parohie.

Înainte de a intra în cimitirul de lângă biserică, o copilă ținând în mână o inimă confecționată din flori, în numele societății: garda inimii lui Isus, dorește cele mai bune Excelenței Sale. A fost înduioșetor momentul, când nevinovata copilă a cerut mâna Episcopului spre sarutare. A fost înduioșetor și răspunsul Preasfinției Sale, dovedind în acest răspuns adevărată iubire față de copiii nevinovați. (Harics Bözsi, ai fost drăguță, inima

ta și a colegelor tale gardiste pururea să rămâie nevinovată, precum este acum!)

La vre-o câțva pași, Roza Hlemak în numele congregației Mariane spune câteva cuvinte, cerând, ca Arhiepiscopul prin rugăciunile sale să sprijinească aceea congregație.

După răspunsul Excelenței Sale mergem spre biserică. În ușa bisericii pâr. Tihamer Varga cere binecuvântare peste toți credincioși parohiei.

După un scurt serviciu divin, Excelența Sa predică în limbă maghiară despre dragostea creștinească, fără de care nimica nu poate să fie. Dacă am câștiga avere nemărginită, dacă dragoste nu este în noi, nimica nu avem. Trebuie să-l iubim pe Isus și noi unul pe altul.

Excelența Sa își exprimă părerea de rău, că nu știe să-le vorbească în limba lor, însă nădăjduiește, că cu ajutorul Domnului va sosi timpul și pentru aceasta. Numele său arată, că poate, și în El este sânge rusec, însă și dacă nu este, este în El dragostea aceea, care leagă toate neamurile pământului. Îndeamnă pe toți, să fie creștini buni. După binecuvântare vizităm casa parohială. La esire ne așteaptă o frumoasă surpriză. În timpul, cât Excelența Sa a vizitat casa parohială, membrele congregației mariane au decorat mașina cu o mare de flori. Frumoasă atenție. Mai limpede nu s'ar fi putut demonstra stima și iubirea lor, ca prin acest gest absolut spontan. Cu aceasta mașină decorată plecăm spre parohia cea mai apropiată — *Săpânța*.

(Va urma.)

Femea cea cuminte.

Sunt unii oameni, cari fie că sunt plugari, fie că depind de stat, având de multe ori o mare responsabilitate în afacerile satului, orașului, țării, împrăstie ca un fel de lumină în jurul lor, ființa lor respiră o desăvârșită cinste. Consătenii sau concetățenii au o adevărată stimă, o perfectă încredere pentru judecata solidă, dreaptă, pentru inima mare, insuflețită de dragostea de țară și de biserică, pentru conștiința lor inflexibilă, fără pată.

Un inger păzitor îi stă alături, o soție, (dacă nu o mamă sau o soră) o soție care și-a înțeles așa de bine datoria ei de tovarășă a omului cu suflet nobil, alături de

care Dumnezeu a incuviințat-o să stea. S'a înțales bine, că după cum dânsul se datorește treburilor din afară, treburilor sociale, că e un sprijinitor al vieții dimprejuru-i tot așa și dânsa se datorește treburilor din lăuntru casei, vieții de familie, că e un sprijinitor al soțului ei.

Și într'adevăr observăm că *femea cuminte* îl îmbogățește pe soț. Pricepându-se în toate ramurile gospodăriei casnice, știe să pună mâna sau să conducă pe cei ce-i dau ajutor (nefiind otrăvită cu pilde rele sau cu lecturi nesănătoase.) Și cu toată dragostea, cu exactitate, cu hărnicie, cu spirit de economie, de prevedere, de ordine, de curățenie ajunge să realizeze economii și chiar să producă și venituri. Economii și veniturile pot da posibilitate soțului să se perfecționeze în specialitatea lui. De obicei o asemenea femeie își începe munca cu rugăciune, o isprăvește cu rugăciune, împrăștiind rugăciunea printre lucrările de peste zi. Dumnezeu îi binecuvintează munca.

O *femea cuminte* îl însănătoșează trupul și sufletește pe soț. Ea ținând pururea să fie plăcută lui Dumnezeu, să-și mântuiască sufletul și să fie de ajutor oamenilor, locuința ei e cuib de odihnă, de reculegere, de poezie sfântă, totul evocând numai gânduri curate, înălțătoare — mediu așa de necesar aceluia, care trebuie să se păstreze sănătos, senin, mereu cu forțe reînnoite pentru viața socială, pentru lupta care i se cere — nu pentru interesele lui personale, ci pentru interesele *celorlalți, a celor buni*, cari duc *mai sus* viața actuală a societății. Chemările sfinte, care răzbat în sufletul femeii, chemări care străbat toată casa, răsună și în sufletul soțului.

Femea cea cuminte nu-și turbură niciodată soțul cu dorinți deșarte care cer

cheltueli mari, datorii bănești la unul și la altul, cheltueli și datorii, care-l pot împinge pe soț la traficarea conștiinței, la combinațiuni uricioase, la pierderea lui. Ea nu-l si-lește la o viață de moleșală, de robie simțurilor, ci cu moravurile ei curate, cu sufletul ei plin de credință nu-l reține dela datorie, nu-i disolvă energia, nu-i micșorează entuziasmul pentru ideal, ci din contră îl stimulează.

Femea cea cuminte îi crește onoarea soțului prin felul cum înțelege dânsa să fie cu lumea din afară de casă. Rezerva ei în vorbă, grija cu care aude ce se vorbește în jurul ei, împotrivirea de a duce mai departe o vorbă rea auzită, toate sporesc încrederea înfrânsa și adaugă un fel de nimb în jurul soțului ei.

Soțul tare în virtute e onorat pretutindeni, prețuit și de folos, sfatul lui e trebuitor. Ea îl îndeamnă mereu prin credința ei să fie alături de cei care îl slujesc pe Cel-de-Sus, alături cu slujitorii altarelor dumnezeiești, rugându-se și ingenunchind pentru înălțarea și sfințirea ținutului, țării în care ne găsim. Așa soțul e mereu plăcut înaintea lui Dumnezeu și purtător de flacără, de lumină înaintea oamenilor. O. C.

Licitațiune.

Biserica gr. cat. română din Moisei (Maramureș) vinde prin licitațiune publică întreg materialul lemnos fasonat și adunat în Gura Sforacului mic, în cantitate circa 6000 (șese mii) m³.

Prețul de strigare 420 mii (patru sute douăzeci mii) Lei. Licitația se va ținea la 27 Sept. crt. orele 14 la casa parohială din Moisei.

Informațiuni se pot primi la Oficiul vicarial român unit Sighet, la Oficiul protopopesc Vișeu de sus și la Oficiul parohial Moisei (Maramureș).

Moisei, la 20 Sept. 1932.

Oficiul parohial.

Calendar săptămânal.

25 Septembrie — 1 Octombrie 1932.

- 25. Dumineca II. după Înălț. sf. Cruci. (Ev. Luca 5, 1.) C. Eufrosina † 470
- 26. Luni Adorm. Ev. Ioan
- 27. Marți M. Calistrat † 305
- 28. Mercuri P. Hariton † 350
- 29. Joi P. Chiriac † 555
- 30. Vineri M. Grigorie † 330
- 1. Sâmbătă Ap. Anania.